

alt det, som her er foreslaaet, da det ikke vil komme disse Møllere, Købmænd og Foderstofforeninger til gode, men det er noget, vi fra Udvalgets Side ikke kunne skønne over. Vi foreslaa, at denne Sag bliver henvist til Ministerens Overvejelse, og hvis den højtærede Minister finder Anledning til at fremme Andragernes Ønsker, vil det sikkert blive mødt med Velvillie fra Rigsdagens Side. — Udenfor Betænkningen er der fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Ovesen), det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Wilmann) og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) stillet Forslag, som jeg ikke skal omtale, da de vel selv ville motivere dem, lige saavel som det ærede Mindretal i Udvalget, der foreslaar at henvise Andragendet under Nr. 10 i Betænkningen til Ministeren. Paa Udvalgets Vegne anbefaler jeg at stemme for Indstillingerne under Nr. 5 og 6.

Dinesen: Det vil ses, at jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag med Hensyn til Andragendet under Nr. 41 i Betænkningen for Proprietær N. C. Hansen, Søborggaard, om Erstatning for en paa Frederikssundbanen ihjækkort Plag. Dette Uheld er ikke indtraadt i min Valgkreds, men et Sted i Nærheden deraf, hvor jeg mener at være ret vel kendt med de lokale Forhold. Jeg har ved at blive gjort bekendt med dette Tilfælde faaet den Opfattelse, at der er sket den paagældende Uret fra Statsbanedriftens Side, ved at Statsbanerne ikke have villet yde Erstatning for det indtraadte Uheld. Jeg har særlig Grund til at stille dette Ændringsforslag, fordi jeg efter at have gjort mig bekendt saavel med de Grunde, der ere anførte fra den paagældende skadelidte til Forsvar for at erholde Erstatning, og paa den anden Side med Statsbanernes Grunde til at nægte denne Erstatning, har set, at der er en afgjort Uoverensstemmelse mellem de Paastande, der fremføres fra disse to Sider. Jeg mener, at Modsætningen mellem disse Paastande maatte kunne give Anledning til at optage Sagen til ny og grundig Undersøgelse. Dette mener jeg saa meget mere, som den paagældende skadelidte Proprietær Hansen har bilagt sine tre Gange gentagne Henvendelser til Statsbanerne og den højtærede Minister med Erklæringer fra bekendte Mænd, der bekræfte hans Udsagn med Hensyn til det indtraadte Uheld, og jeg ikke kan se rettere, end at disse Bevidnelser fra bekendte

Mænd ere af den Natur, at de ikke saa let burde forkastes, som Statsbanerne ved sin Afgørelse har gjort. Jeg tillader mig derfor at anbefale det af mig stillede Ændringsforslag og vil i hvert Tilfælde sætte Pris paa at høre den meget ærede Minister udtale sig om dette Forhold. Efter disse Udtalelser kan jeg mulig gaa videre i mit Forsvar for det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, men jeg skal i Øjeblikket afholde mig fra at gøre yderligere Bemærkninger udover dem, jeg allerede har gjort.

Ovesen: Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag til Betænkningen Nr. 48, hvorom der ikke er gjort Indstilling til Ministeren. Det drejer sig om en meget kedelig Sag, som allerede een Gang er behandlet her i Tinget, idet to ubemidlede Haandværkere have lidt et ret stort Forlis ved paa en lidt uforsigtig og mindre vel overvejede Maade at have taget et Arbejde i Entreprise fra en Mand, der, om han end ikke var gaaet fallit, hvad jeg ikke husker saa nøje, dog ikke kunde fuldføre sit Arbejde ved Optørelsen af Holstebro Banegaard. Disse to Mænd havde selv en Del Arbejde at udføre der, og dette Arbejde blev, saa vidt mig bekendt, udført til alles Tilfredshed.

Da vedkommende Mand, Muremester Christensen, ikke kunde fuldføre det Arbejde, han havde paataget sig, gik disse to Haandværkere ind paa at fuldføre det, og de gjorde det efter Samraad med daværende Banebestyrer Stahlschmidt i Struer. De to Mænds Forsømmelse er nu den, at de ikke have sikret sig skriftlig Kontrakt med rette vedkommende, men have handlet i god Tro til, at naar de havde forhandlet med Banebestyreren og faaet hans Tilsgagn, havde de dermed klaret den Sag. Men saa viste det sig, at deres Sag blev skudt ind under Muremester Christensens, og denne var, da de overtog det Arbejde, han ikke kunde fuldføre, endog saa vidt fremme, at han var kommen under Dagsmulkten. De to Mænd havde ikke paa nogen mulig Maade kunnet tænke sig, at Dagsmulkten skulde komme til at ramme ogsaa dem, men da de skulde have Godtgørelse for det udførte Arbejde, som drejede sig om ikke saa faa Tusind Kroner, faa de ikke alene ikke Godtgørelse for Arbejdet, men de komme endog til at deltage i den Dagsmulkten, som allerede var ikendt Muremester Christensen. Hvorvidt de kunne faa den Godtgørelse for deres Arbejde, som de gøre Krav paa, er vist-